

BREDEROO STERFT

DOOR AB VISSER

De dood stond achter hem en raakte even
Zijn arm, vanwaar hij uitkeek in de drukke straat.
Hij dorst niet opzien, maar een koortsig beven
Vond oorsprong rond zijn hart, trok wit naar zijn gelaat.

Hij dorst niet opzien, maar als afgedreven
Gleed hij terzij van 't voortgaand leven in de straat.
De dood stond achter hem en raakte even
Zijn arm, als een die waarschuwt en discreet weer gaat.

Hij bleef alleen met enkele uren leven,
Dacht hij aan vrouwen, wijn en zwerven langs de straat?
Hij kon niet meer weerstaan het aldoor wilder beven
En kroop naar 't laatste licht en wachtte desperaat
Den dood, die stond gereed, maar aarzelde nog even.